

MỘT LÒNG VÌ ĐẠO

Trong đời quá khứ, có một vị quốc vương là người chân chánh, đức tánh nghiêm hiền, khuyên dạy thần dân tuân theo Phật Pháp.

Những ai phụng thờ Tam Bảo và chay lạt gìn lòng, ngài miễn cho những công sưu và chuẩn giảm 1 phần thuế vụ.

Nhưng nhà vua nhận thấy nhiều kẻ lạm dụng lòng nhân đức của ngài: bề ngoài họ giả danh đạo đức, mà bên trong lại vui phần dục lạc.

Bởi thế cho nên, muốn thử lòng người để biết ai chơn ai ngụy, và tìm những viên ngọc quý trong đạo pháp, ngài giáng chỉ cấm chúng dân từ đây không được hành đạo và phải dùng cá thịt thay vì ăn chay, rau trái. Người nào cãi lệnh sẽ bị chém đầu.

Chúng dân lấy làm xao xuyến: những người giả dối làm tuồng phản đối song trong dạ vui thầm vì từ đây sẽ được công khai mặc tình rượu thịt.

Lúc ấy, có 1 ông già sức yếu, cả kinh trước quyết định của vua, lắp ngổ lênh, mở đường tà ác. Ông nghĩ rằng:

- Nếu phải bỏ chánh theo tà để được hưởng phú quý vinh hoa và tuổi thọ, ta cũng không ham.
- Tuy thân ta nghèo khổ, ngày ngày hăm hút cơm rau, ta rất hữu phước mà được thân cận ngôi Tam Bảo, thì có chi quý cho bằng.
- Trong kinh có nói: nếu chúng sinh tự gieo mình trong ba đường ác thì tái sinh khó được làm người, dầu có được làm người đi nữa, cũng khó được trọn vẹn sáu giác quan, khó sanh nhằm nước có đạo đức, khó gặp vị Bồ Tát, khó xem kinh Phật, khó rõ lý mầu, sau cùng khó gặp vị sa môn minh chánh mà cúng dường.

- Vậy dầu cho Vương lệnh có độc như nước sôi lửa hồng đi nữa, ta tin rằng đó chỉ là 1 sai lầm tạm thời

mà thôi, ta quyết giữ trọn một niềm chung thủy, quyết không bỏ chánh theo tà.

Khi ấy, các quan địa phương theo chỉ dụ bèn bắt ông về hầu lệnh.

Vua truyền ông ra giữa chợ chém đầu. Tuy nhiên, ngài sai thám tử do thám tư cách của phạm nhân trước khi thọ tử hình.

Trước mặt các con, ông lão nói lời giả biệt rằng:

- Từ vô thủy tới nay, chúng sanh trôi lăn trong 6 đường, 3 cõi, sanh lên, chết xuống, không phương nào ra đặng mà cũng không tìm đường giải thoát. Các con rất may mắn gặp Phật pháp, tín ngưỡng Tam Bảo, hãy cố vững lòng tu học, cho đến thành quả Phật.

Đầu cha phải rơi xuống đất, cha cũng không oán hờn, vẫn giữ hân hoi chánh kiến và chánh tín.

Thám tử thấy vậy cấp tốc về tâu vua tường lẫm.

Vua hài lòng, truyền đem ông đến, thốt lời an ủi và phong chức cố vấn đại thần.

Vị quốc vương nói trên là tiền thân của Bồ Tát Di Lạc, còn ông lão chính là tiền thân Đức Thích Ca.